

forlange Betaling, men man kan ogsaa virke gratis. Naar en Forening har faaet denne Autorisation, kan den i Henhold dertil virke mod Betaling, naar den vil, men den kan sandelig ogsaa virke gratis i saa stort Omfang, den maatte ønske.

Justitsministeren (Zahle): Den sidste ærede Taler paaberaabte sig igen den norske Lov. Den er ganske rigtig af 29. April 1905, og jeg beder meget undskyldte den Trykfejl, der findes i Motiverne. Den hedder Lov om Tilsyn med Plejebørn m. v., og i dens § 11 findes den Bestemmelse, som det ærede Medlem omtalte. Det hedder dér: „Den, der mod Betaling vil optræde som Mellemand ved Udsættelse af Plejebørn, maa dertil have Bevilgning“ o. s. v. Men maaske er det netop disse Ord „mod Betaling“, der har gjort, at Loven har faaet en saa krank Skæbne. Jeg staar her med en Skrivelse fra Kristiania af 2. December 1913 fra det kongelige Departement for sociale Saker, Handel, Industri og Fiskeri. Den slutter saaledes: „Spørgsmaalet om, hvorledes bestemmelserne har virket, har været forelagt helseraadet i Kristiania, Bergen, Trondhjem, Stavanger, Kristianssand, Drammen og Frederiksstad til uttalelse. Det fremgaar imidlertid av de avgivne uttalelser, at der utenfor Kristiania ikke er meddelt nogen bevilling efter paragraffen, og at der i Kristiania alene er git 2 bevillinger, som ikke i de sidste 5—6 Aar har været benyttet.“ Det tyder paa, at Loven her med den af de ærede Medlemmer foreslaaede Ændring vilde faa en meget krank Skæbne. Vi vilde komme til at opleve det samme som i Norge, at Loven vilde blive uden nogen som helst Betydning.

Trier: Det Ændringsforslag, som er stillet af de ærede Medlemmer, forstaar jeg, særlig efter den ærede Ordførers sidste Udtalelser, derhen, at det i Virkeligheden er Hensigten dermed at forandre Princippet i Lovforslaget, idet han udtrykte sin Mening saaledes, at naar det vedtoges, betød det, at man derved erkendte, at Medvirkning ved Anbringelse af Børn var tilladt blot med den Undtagelsesbestemmelse, at der ikke maatte tages Betaling derfor, og at det var den almindelige Tankegang, der sloges fast ved Loven. Denne principielle Opfattelse af Loven synes mig at være uheldig. Det bør netop ikke slaas fast, at man i og for sig har Lov til at medvirke ved Anbringelse af Børn uden nogen som helst anden Betin-

gelse end den, at man ikke tager Betaling derfor. Det forekommer mig, at vi her er inde paa et af de Omraader, hvor man ikke kan tale i de almindelige Frihedsprincippers Navn, saaledes som det ærede Medlem gjorde mod Slutningen af sin første Motivering af sit Ændringsforslag. Han antydede dér, at der jo var Tale om at berøve Mennesker Frihed, det skulde man gøre i saa ringe Omfang som muligt overalt, hvor saadanne Forhold laa for. Men der er netop en Mangfoldighed af Forhold af den Art, hvor det er nødvendigt at begrænse Friheden. Afslutningen af meget afgørende Livsforhold henlægges dog til ganske bestemte Autoriteter, baade paa det ene og det andet Omraade, og Om sorgen for Børnene maa jo dog høre til de Opgaver, om hvilke man ikke kan sige, at den enkeltes personlige Frihed maa være det alt afgørende, der maa Barnets Interesser dog spille Hovedrollen. Derfor forekommer det mig, at det vilde være ganske naturligt, at man her slog det omvendte Princip fast af det, som det ærede Medlem nylig hævdede, nemlig dette, at man ikke har Ret til at medvirke ved Anbringelsen af Børn, undtagen man har særlige Betingelser derfor, og disse Betingelser skal være anerkendte af de Myndigheder, som har at varetage de forsvarsløses og hjælpeløses Interesser. Af den Grund vil jeg mene, at det vilde være meget uheldigt at stemme for det foreliggende Ændringsforslag. Det vil forrykke det principielle Synspunkt for hele Sagens Løsning. Det vilde give en fejl Opfattelse af, hvad det vil sige at medvirke ved Anbringelsen af Børn, som om det var et pekuniært Spørgsmaal, det væsentlig drejede sig om, saa det er Betalingen eller rettere sagt Undladelse af Betaling, der er den eneste Betingelse for, at man har sin Frihed paa dette Omraade. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for Regeringens Lovforslag, saaledes som det oprindeligt er fremsat, og ikke ændrer det i den her antydede Retning.

Godskesen: Mine Medforslagsstillere, og jeg har ikke kunnet føle os overbeviste af de Bemærkninger, som er faldne. Vi mener fremdeles, at det vil være rigtigt at begrænse Lovforslaget, saaledes som vi i vor Ændring har foreslaaet. Vi mener navnlig overfor den sidste ærede Taler, at Forholdet er det, at de Misbrug, som man vilde ramme gennem denne Lov, netop er de Misbrug, som er begaaede af Personer, der modtager Betaling, og at det derfor